

به دوو كهسان يه ك چيرۆك

سه عید فایه ق

له تورکییه وه: ئەحمەد تاقانە

(که رکوک)

ئەگەرچی قسه کانی مه له ده ریا بیه شه له که و ماسیگره که، نه شبیسترابن، لئ خۆیان ده بینران. سوور ده زانم له پێشدا مه له ده ریا بیه که دهستی به قسه کردوو. ئەگەر پێم بلێن باشه، ده بلێن بزانین چی گوتوو، ناتوانم بیلێمه وه، به لام بۆ به جۆریکی دیکه بوونی کاره که، ده لێم، هەرگیز پێی تێ ناچن سهرتا ماسیگره که دهستی به دوواندن مه له ده ریا بیه که کردبێ.

با له وه گه پێین مه له ده ریا بیه چی گوتوو، با ماسیگره که بدوینین:

مه له ده ریا بیه:

ماسیگر:

- وسکت نابێ شه له، به م به یانییه ... شه قته نه برد سا! هیشتا نه گه یشتووینه ته «نیشان» (۱) ... به ساقه ی چاوت بم بێدهنگ به .

وس، وسکت به با ساتیک پێشتر بگه ینه جئ. من قسه له گه ل تۆ بکه م؟ یان سه و ل لئ بده م؟ .. به وه ی که ده لێی نووح و نالێی پێغه مبه ر، ده بئ زۆرت برسی بئ ... زۆرچاکه، زۆرچاکه! با قسه ی تۆ بئ. پاره سه ته، چاره پوان به، با ماسییه کی کۆلیۆز (۲) شه ق بکه م ... هواره مه که کوپم، هواره مه که پۆله! ئەمما کارت کردوو هه! .. ئەمما مێشکت ته قاندمه وه سا!

ئێسکه بندیکی له سه ربه ولاوه ی له گۆشت دامالراوی کلک له رزیوی (کۆلیۆز) یکی بۆ مه له ده ریا بیه توور هه لدا، به سه و له کانه وه گیرسایه وه، پاش که مێک دوورگه بێخیره کانی ناو ته مومز ده رکه وتن. مه له ده ریا بیه بێدهنگ بووبوو. دوو جار بالی به یه کدا دا، دار سه نده ل - سه که ی په ت کرد و به حه وت

جار بال به یه کدادان، له ته و قه سه ری ماسیگره وه
هه لفری و چوو په پڅه کانی دوورگه ی بیخیر و
له بهر چا و ن بوو. گه پایه وه، به دریا دره بند
نارامه که دا نیشته وه، ئیدی قسه یان نه ده کرد.

نه و جا ماسیگره که پروی له من کرد:

- هر که به پڅی ده که وم، به له مه که ده ناسیته وه و
دوام ده که وئ، جا چن مه لیکي وه غر چاکیشه،
هر مه پرسه .

- بچی شه له ی پڅی ده لئی باربا؟ (۳)

- له بهر نه وه ی شه له . چاک پروانه، لاقیکی نییه ..

- لاقی چی لئ هاتوه؟

- نازانم، له وانه یه جانه وه ریچک له بنی دریا وه
دره که وتبئ و پفاند بیته، به لکوو زگماک هر
وابووئ، به لکوو به باروکه یی که وتبته ده ست
منداله ناده مزادیک، ئیدی نازانرئ.

بیده نگ بووین، بایه که، بونی وشکانییه کی
هینا، بونی شامییه کم کرد ده ستی به تیچوون
کرد بئ. ماسیگره که گوتی:

- سهیری نه مه که، ریچک وه که مرؤا ریچک به
«نیشان» دا نیشته وه ته وه. له و شوپنه ی مه له که ی
لئ نیشته بوو وه ستاین. مه له دریا ییه که چوو پیچ
گه ریچک له ولامانه وه هه لنیشته وه، به خوشییه وه
ملی دریژ کرده وه و هاواری کرد، ماسیگره که،
که چه قوکه ی دره کرد و به دم پیخوره برینه وه،
دیسان به هه واهه وه، تا له چا و ن بوو
فری.

من گوتم:

- باربا هه لات، ماسیگر گوتی:

- ئیستا ده که ریته وه و دپته وه، چوو دا بزانی
له و دوروبه ره دا ماسیگری دیکه ی لئییه .

- باشه؟ ... پوانین و زانینی نه و پیویسته؟
ماسیگره که گوتی:

- بؤ نه و نا، به لام بؤ من پیویسته و...
بیده نگ بوو.

هه ردووکیشمان له و که سانه یین هه ز له زور بلایی
ناکه یین. نه و ته نانه ت له مه نده قسه کردنه شمان

وه که په شیمان بوو پیته وه و ابوو.

ده مویست بلیم نه و ماسیگره ی باسی ده که ی
له و که سانه یه که خویان ده دوپنن، به لام نه مه
هه له یه، راستییه که ی نه وه یه، کومه لی ماسیگران
چه نه باز نین، قه ت به ره و پروی ماسیگری چه نه باز
نه هاتوم، نه وه ی چه نه باز بئ، ماسیگر نییه!
له کورتاییدا گه ی شتمه نه نجامیکی وه ها، مرؤ که
ماسیگر بئ، چه نه باز نابئ، نه گه ر چه نه باز بئ
ماسیگر نییه، به لام که پیویستی شی کرد ده بئ
قسه بکا.

- تو کلکه ی (کنالی) ده بیینی؟! (۴)

- ده بیینم.

- له سه ره وه ده بئ خولیکی سپی هه بئ. ریچک
له سه رووی کلکه - که وه به ره و ژیر، نه و داره
خرانه ی له سه ره وه ن، نه وئ ده بیینی؟

- نه خیر...

دوو سه ولی دیکه ی لئ دا.

- ئیستا؟

- ئیستا ده بیینم.

- دیسان وسکت بوو، نه و جیهانه شینه ی
ژیره وه مان، ده نگیکي قوول و که ری لپوه ده هات.
ده نگیک جودا له ده نگي نه و مرؤف و نازهل و
شاوړ و مه کینه و ته خته و با و تیل و درخت
و میرووه ی ده یانزانن.. ده نگیکي جودا له و
ده نگانه ی سه رزه وی، له قوولایییه وه، ده نگیکم
له قوولایی چه ندان گه زه وه ده بیست، پیم و ابوو
نه م ده نگه، ده نگي هه ناسه هه لمژین و دانه وه ی،
نه م جیهانه شینه بئ. وه که میرووله یه که نه که
هه ست به یه که پارچه بییمان، به لکوو هه ست به
پارچه یه کی له ملیوندا یه کمان بکا، منیش ده نگي
قوولی هاروهوژی پارچه یه کی له ملیاران یه کی
نه م شته زور گه وره و زیندوه نافریده به رچاوه
ده بییم که دریا ی پڅی ده لئین، لانه نیه کانم
ژانه کوتیایان بوو، گوئییه کانم ده زینگانه وه، سلم
له م ده نگه مه ند و قوول کرده بووه وه که ده نگي
لپوه نایئ، ده مه وئ بؤ نه بیستنی نه م ده نگه

قسه بکه م، بۆ نه بیستنی ئەم دەنگه به ناخمدا
 هات هاوارێک بکه م، ئیستا ئەگەر تا دووگه ی
 «سیفیری ئەده»، که ژۆر لێی نزیک بووینه ته وه
 مه له بکه م، پێ به سه ر وشکانیدا بنی م، به ناخمدا
 هات به هاوارهاواره وه گۆرانییه ک بلی م، گوتم:
 - باریا، له پێی خودا پێ م بلی: مه له ده ریایی
 بۆ ده چیته دووگه ی «سیفیری ئەده»، دا بزانی
 ماسیگری لێیه و ده گه پیته وه دواوه؟

که ناری برژانگه کانی سوور سوور هه لگه پابوون،
 چاره کانی هه لبرپی سه یری ده موچاوی کردم. له وه
 گه یشتبوو که له ده ریا، له بیدهنگی، له ده نگه
 قووله نه بیستراوه که ی ده ترسم، به ر له وه ی وه لام
 بداته وه، لیم ورد بووه وه و پیکه نی، نه و جا گوتی:
 - ماسیگری دیکه ی لێ بێ، هه لده ستی و دیته
 لای من، من توو په ده بم و ده چمه شوینکی
 که، نه و پۆژه م به سه ردا ده که ویته وه، به وه ی که
 ماسی ناده م، هه موو که سیک به مه نازانی،
 واده زانی له به ر نه وه یه جیی (نیشان) نادۆزمه وه
 بۆیه هه لدیم. به خودا وانیه، چ پتوه ندیه کی
 هه یه! خودا بزۆیوی هه موو که سیک ده دا، بۆچی
 ئیره بۆ من «به رد» ی لێ نییه ماسی له سه ر
 بگرم؟ من ژیره وه ی ئەم ناوه م به له به رکردن
 له به ره، به له به رکردن. ژیره ده ریایی با بێت له
 من بپرس. من که یفم ته نیا به ماسی گرتن دئ،
 ته نیا و ته نیا به ماسی گرتن، تیگه یشتی؟
 ماسیگر ئیستا قسه ی له گه ل نه ودا ده کرد.

- تو له کوپوه ده زانی من که یفم ته نیا به
 ماسی گرتن دئ؟ ئەم نه فه ندیه ده پرس. وه لام
 بده ره وه کوپه!

مه له ده ریاییش ئیدی قسه ی نه ده کرد. چاره به
 نه لقه سووره نه جووله خرخره که ی له به له مه که مان
 بوو. سپی سپی، پاک و خاوین بوو. ده نووکه
 په نگ تویکله پیازییه که ی ده کرایه وه و داده خرایه وه.
 - وه لام بده ره وه شه له!... ده بلی بزانی...
 ئەگه ر له وئ ماسیگر هه بێ، ئەگه ر به ره وه ئەم
 لا بێت، به وه ی که پیت بلی بۆ تو کار نییه.

«تو توو په ده بی، هه لدیی. تا ئیواره ده بیه
 کابرایه کی به دخوو، هه رچییه ک ده بێ به سه ر مندا
 دئ». ده بلی: «هه ر ده بیه یه ک له به رازان،
 سه وله که به رزده که یته وه وه ک ده توانی به منیدا
 بکیشی وا ده نوینی، سه لکه ماسیه کیشم پێ به
 په وا نابینی.»

مه له ده ریایی سه یری کرد و بیدهنگ بوو. ماسیگره که
 گوتی:

- ئەم سه لکانه بۆ مه له ده ریایی فری ده.
 مه له ده ریایی چۆنی قووت ده دان، نه وه
 ده هینتی پیاو ببینی. وه ک مرۆفه تامه زرۆکان،
 مه له ده ریایی تامه زرۆش هه ن، مرۆ پاده چله کیینی.
 من که یفم به و مرۆیا نه دئ که به نه ینی خواردنیان
 ده خۆن، نه و مرۆیا نه ی له بن داریک داده نیشن
 و تویشووه که یان ده که نه وه، ته نانه ت نه وه ش
 نازانی که چی ده خۆن. ده شێ ملچه ش بکه ن،
 ده شێ به تامه زرۆییشه وه بخۆن، به لام که سیک
 به لایانه وه په ت بێ وه ک به سه ر تاوانیکه وه گیرابن
 شه رم ده که ن. ماسیگر گوتی:

- ژۆر چاوبرسییه، ئەم خووه یم خو ش ناوئ،
 به لام ئەمه مه له ده ریاییه، ئەم مه له ده ریاییه
 ئافه ریده یه، تیربوون چییه نایزانی. گوتم:

- وه ک مرۆف. گوتی:
 - نا، به رد بۆ مرۆ مه هاویژه، مرۆ تا مرۆ
 که وتوو، چاوتیریشیان ده بێ،
 - به لام که من. گوتی:
 - ژۆرن.

لووتکه به فر لێ نه تاواوه کانی ئولوداغ - ی
 پیشان دا. گوتی:

- له م لایانه دا
 قولپه کانمان هه لدابوون. له و کاته دا ماسیگر
 به بێ وه ستان قسه ی ده کرد. وه ک بلی بۆچوونی
 «مرۆ ئەگه ر چه نه بازیی ماسیگر نییه» ی منی
 به لاره لافیککی گه وه بێ.
 گه لیکم ده شته کی دیون له کاتی نان خواردندا
 شه رم ده که ن. وه ک نه وه ی خواردن کارێکی

شەرماوهر بئى بەو جۆره نانيان دەخوارد. هەررەها بەگگەلى ئەوتۆشم ديون، بئى ئەوئى مەلچە لە دەميانەوہ بئى، سەنگين سەنگين پۆبيانى سەر سفرەکانيان، لە مەلەدەريايى بەپەلەتر دەخوارد، بەبئى مەلچەمەلچ، تەنيا بە جوولاندنەوئى شەويلاکيان... بەلام هەندىک لەو شەويلاکانە ورد بوويتايە، دەترساي. شتگەليکى چەند مەترسیدار بوون. شەويلە نەبوون، مەکينە بوون، مەکينەش نا، ئاش.

مەلەدەريايى شەلە بە چوار لامانەوہ دەسووراپايەوہ. - ئەمە دەبئى دۆستى بەلەمى دیکەشى هەبن باربا؟

- نەبئى دەبئى؟

دەبئى خووى هەمووشيان بزائى.

- دەکرى نەزائى؟

- بۆ مەلە دەريايى ئەم هەموو پاميارىيە..

ماسيگر، دانە چرووکەکانى خۆى کردەوہ، تەنانەت زمانە بچکۆلەشيم بينى، گوتى:

- بۆپى هەناسە.. قورقورپاگە.

ديسان بیدەنگ بووینەوہ. ئەو چەنگالەکەى هەلدەسەنگاند. من ديسان بەو بىرەوہ گيرم خوارد، لەگەل ئەو چەنگالەدا پتکەوہ، سەرەتا پەلە پەل و ئەوجا بە گرانى و شەلە شەل، بەبئى هەناسەدان بەرەو قوولايىيەکان نوقمى خوارەوہ بووم. لە ناو کاسەسەرى خۆمدا گوتم: ليرەوہ لە ئاوازەى ئەم ئافەريدە شينە پزگار بوومايە و لە وشکانيدا بە شينەى بەدەم هەناسەدانەوہ بمردبام، ماسيگر چەند کەيفى بە قسە نەکردن و چاوہ پوانى ماسى پئى خۆشە، با پئى خۆش بئى، بە چەنەبازىيەکى نەخواراوەوہ دەرى دەخا تەنيا بىر لەخۆى ناکاتەوہ و من لەبىر ناکات، دەستى بە قسە کردەوہ:

گوتى: ئاو خراپن، تۆش لە دەريادا خراپ دەبى... هەندىکى دیکە دەگەرپئینەوہ، نيگەرەن مەبە... لەگەل وسکت بوونيدا، لەلایەکى دیکەوہ تپهه لچوونەوئى بەيەکەوہ بوو، گوتى:

- بە شيوەيەکى سەير لەگەل ئەم شەلە پاهاتووم. ئەو پۆزانەى لە دەوربەرى خۆمى نەبينم وەک کەسئىکم لئى دئى شتئىکى بزر کردبئى و بەهيچ شيوەيەک نەيدۆزئیتەوہ، وام لئى دئى. دەبمە ئەو مرقۆفەى بئى وەستان بەدواى ئەو شتەدا دەگەرئى. لەگەل مرقۆدا پانايەم، کەچى لەگەل ئەم مەلە دەريايى پاهاتووم. ئەگەر لەگەل مرقۆف پابها تايە هاوسەرگيريم دەکرد، پانايەم. لەگەل مرقۆف پابها تايە درۆزئى شەو لەناو پتخەفيکدا بوون، لەکەولئى خۆم دەکاتە دەرەوہ. بىرم لە ژورى ژير زەمىنى ماسيگرەکە کردەوہ. هەرگيز لئى دانەدەنيشت، تۆرەکانى لئى دادەنا و بە زۆرى لە قاوہخانەدا، يان لەناو بەلەمەکەيدا دەنووست. گوتم:

- تۆ حەزت لە مال نييە (ياکامۆز) (ه)

گوتى:

- قەت، قەت مائەوہم پئى خۆش نييە. من هيشتا لە قۆنداخدا بوومە، دايکم مردووە. باوکم هەرگيز لە مائەوہ دانەدەنيشت. من هاوینان قەت لە دەرياوہ نەدەهاتمەوہ دەرى. ئيواران چاوہ پوانى گەرپانەوئى باوکم دەکرد لە ماسيگرتن دەهاتەوہ، دەمودەست خۆم بە لای سەرەوئى بەلەمدا دەئاخنى. ئەو، دەم بە بۆلەبۆل.. دەچوو لەسەر تۆرى ماسيگرتنەکەماندا پالى دەدايەوہ. هەر زوو دەهات و بەئاگای دەهيئامەوہ. ئەگەر کەللەسەرى لەو خەونە توورە نەبووايە کە دەبييني، منى دەبرد بۆ ماسيگرتن، ئەگەر دالفەى هەبايە دەکەوتە مەرەمپ.. دەيگوت: «دەى تۆ بپۆ لە بازارى وازى بکە». بئى ئاوردانەوہ.. دوور دەکەوتەوہ..

- بۆ ماسيگرتن بارباي يەکامۆز؟

- بۆ ماسيگرتن.. ئەدى بۆ چى؟

- منيش بۆ نابەى..

وہلامى نەدايەوہ. سەيرى دەموچاويشى نەکردم، بەلام بئى ئەوئى ماسيش بگرم ئەو بەخششەى دەمدا، شتئىک نەبوو فرپئى دەمە ئەو دەشتە. ئەگەر بىر لەوئىش بکرتتەوہ باربا يەکامۆزئىش لە سەر پووى ئەم جيهانەدا پئويستگەليکى هەن،

دهشئ پاساوی ئه وهی بیی دیسانه وه بمبا بۆ ماسیگرتن. گوتی:

- به لام ئه گهر له ناو به له مدا بمری، ناگه پیمه وه دواوه.

- ئه و پۆزه هه ندیک ناساغ بووم.

- دیسان ناساغ ده بیته وه، گوئی مه ده ری. به م توو په بییه دواپی پۆژیک دئ له وشکانیشدا ناچه سیته وه. لئ بگه پئ هیچ نابئ، به لام ئه گهر مردی چی ده بیئ؟ جا که ئه جهل هات، له وشکانی بی، یان له ناو ده ریا هه ر دئ.

- مرۆف بۆچی له ده ریادا شتیکی وه ک ترسی مردنی به بیردا دیته وه؟
ئه و گوتی:

- ئه وه ترسی مردن نییه، ترسی ئاوه زه.

- یه عنی چی باربا؟

له ده ریادا سه ر، جۆرکی دیکه یه، کارگه لئکی جودا له وانه ی سه ر وشکانی. له وشکانیدا ده ستی چاره سه ر درێژ بکه ی له ناو ده ستدایه، به لام له ناو به له میکدا تۆ له به رده ستی بیچاره بییدایت. نه خۆش بی پزیشک نییه. ئه گهر مردی قه شه ی لئ نییه. پیشنووی لئ نییه - وه ک بلئی که لکی هیچت هه بیئ - ئه گهر کوپر بوویت، که س نییه ده ستت بگرئ. ئه گهر شیت بووی مۆرفین نییه. چاکترین شت ئه وه یه قاپیک عاره ق بکری... پاره سه ته! په جه ب کوپم، لیره وه (۱۹۰) بیه کمان بۆ بکړه. بازم دایه ناو به له مه که، سه یرم کرد یه خه ی باربا باکامۆز برنجۆکیکی په شی پرسه ی پیره یه،

- کیت مردوه باربا؟

- خزمیکی دوور...

ئه و جا له ناو به له مدا هیچ قسه یه کمان نه کرد. که گه یشتینه (نیشان):

- کلکه ی لیۆندرۆس ده بیینی؟

- ده بیینم

- خۆلی سووریشت بیینی؟

- بیینم

- ته واویک له پۆخدا ده بیئ خانوویه کی سپی

هه بیئ. له سه ر ئه م تاشه به ردا نه دایه، پیک؟
- له سه رییدا...

ئه مه م گوت و دوا ی ئه وه ی کر مه کانم به نوکی چه تاله که دا کرد و هه لمدا یه ناو ئا، مه له ده ریاییه شه له م بییر که وته وه. گوتم:

- مه له ده ریاییه شه له له کوئییه؟

گوتی:

- مرد

- چی؟... چۆن...؟

- چۆن بوو نازانم، به لام به یانییه ک که گه یشتمه نیشان، پیک له سه ر نیشاندا لاشه که ی سه ر ئا و که وتبوو...

- ده لئیی بۆ بیینی تۆ هاتبووه نیشان و مردبوو؟ وه لامی نه دایه وه. یه کسه ر بییری ئه وه م به بیردا هات که هیما ی پرسه ی بۆ مه له ده ریاییه شه له به ئیخه دا کردبوو. پیکه نیم.

گوتی:

- به چی پیده که نی؟

گوتم:

- هیچ، که واته خزمه دووره که مه له ده ریاییه شه له بوو؟ پرووی له چاوم کرد. گوتی:
- ئه مرۆ، سه رت وه ک له وشکانیدا بیئ، کار ده کا، ترسی تیدا نییه! راستییه که شی ئه مه یه. ده بیئ وه ها بیئ. سه ر ده بیئ وه ک له وشکانیدا، له ناو ده ریاشدا کار بکا. له وشکانیشدا هیچ شتیک چاره سه ری نییه. چاره ی ئیمه، وه ک له به ر ده ستماندا بیئ وایه. درۆیه! پووچه! جیهان جیهانکی بیئ چاره یه.

گوتم:

- شتی وا نییه یا کامۆز. جیهان چاره ی هه یه. مرۆگه ل چاره یه ک بۆ جیهان ده بیینه وه.

- هه ی بژی کوپم. ئیدی له وشکانیدا به و جۆره بییر له شت ده کریته وه. له ده ریاشدا ده بیئ به م جۆره بییری لئ بکریته وه. هه له یه، به لام با بیئ. هه ر، هه موو دم ده بیئ به و جۆره بییرکریته وه. خه ریک بوو شتیک بلیم، ده سه ته به جگه ره که ی هه لبریی، ئاماژه ی بیده نگبوونی کرد،

وسکت بووم، به قولابه که وه هه لئواسرا، ئه وهی گرتبووی ماسییه په په سیلکه یه کی (٦) پینج شهش کیلویی بوو، پیم وایه بیرى له وه ده کرده وه به لای که مه وه ده ییه که بی. تور په سه تلکه کی لی دا، ماسییه که ی بۆ دواوهی به له مه که هاویشته. پیخوره که ی تازه کرده وه. سه یزکی کردم وه ک پیم بلئ قسه بکه بزنام. گوتم:

- ئی، خریک بووم چی بلیم؟ شه له .. یان، پرسهت بۆ مه له ده ریاییه که داناوه؟

له پیشدا سه ری خوی نیشان دا، گوتی:

- ئه وهی پیی ده لئی سه ر، کۆن ده بی، پیر ده بی، ته نانهت بهر له وهی مرۆ بمری ده شمری. ئه وجا دلئ پیشان دا:

ئه وهی کۆن نابج، که م نابیته وه لیتره یه .

پیره پیاو بیده نگ بوو، پیایو چون بارووت، ئه و پیاهوی له ناو دیدا که س خۆشی ناوی، که س که یفی پی نایئ. گوتی:

که تهرمه که یم لیتره دۆزییه وه گریام، ئه وه نه بوو تو، پیشتر له هاتنه وه ماندا بۆ راوه ماسی نه خۆش بووی، منیش ئه وهاله نه خۆش بووم. بی ئه وهی ماسی بگرم که پامه وه. هه موو لایه کم داهیزرابوو. چومه ماله وه نووستم. به یانی ده مم وه ک ژه هری تیدا بی وایوو، وه ئاگا هاتمه وه. دۆلایه کانم تیکه وردا، وه ک له ده رمانیک بگه رپیم، ئه م برنجۆکه م دیته وه و به کارم هینا. به قامکه وه ک چه نگاله کانى کالآ په شه که ی له یه خه ی هه لته کانه ده وه، فرپی دایه ناو ده ریا. گوتی:

- ئه مه ش جۆریکی دیکه ی شیتایه تیمان، داخۆ ده ریا وامان لی ده کا، چیه؟ ئه م شووشه یه بکه ره وه. عه ره قمان له ناو فنجان کرد، دلۆپه فرمیسکیک له چاویه وه به ریوه وه بریقه دار، به ناو ئاوه بۆنتیژه که دا. له سینه ی خوی دا. گوتی:

- ئه م دل، دلئ ئیمه یه، دلئ ئه وانه یه که ته خته یه کیان نو قسانه .

په راویز:

(١) نیشان: ناوی شوینته .

(٢) کۆلیۆز: جۆره ماسییه کی ده ریاییه دریزییه که ی

٣٠ - ٣٥ سم ده بی، له ده ریاکانی په ش و سه پی ناوه پاستدا ده ئی.

(٣) باریا: وشه یه ک بووه به مه یخانه چیه

پۆمیه کان گوتراوه .

(٤) کنالی: واته خه ناوی، هه روه ها واتای دیکه شی

هه یه، لیتره دا ناوی شوینتیکه .

(٥) یاکامۆز: وشه یه کی یۆنانییه، واته بریقه ی

شه وانه که له جوولانه وهی ماسی، یان سه ول لیدان له پووپار و ده ریا دا په یدا ده بی... هه روه ها گیانه وه «یان موور» یکه شه وانه پوو ناکی ده دا.

(٦) ماسییه په په سیلکه: «نازانم ئه گه ر ئه م ناوه

له کوریدا هه بی، ناچار وشه به وشه م له تورکییه که وه وه رگیپرا»: جۆریکه له په گه زه ماسییه کی به تام، باله کانى دریزکۆله و په نگى سه ره وهی سووراویکی زۆر جوانه .

سه رچاره:

SAİT FAİK ABASIYANIK – Alemdağ'da

Var Bir Yılan – ÖYKÜ - Yayın: Kitaplık

Ağustos, 2005 – S. 27 - 30